

**Αλέξανδρος Υψηλάντης - Επιμνημόσυνος Δέησης
εις τον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πεδίου Άρεως**
Ομιλία κας Ιωάννας Ευγενίου Φωκά, Προέδρου Αμαλείου Οικοτροφείου Θηλέων

Αξιότιμοι Κυρίες και Κύριοι, αγαπητοί Φίλοι,

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα για να προσευχηθούμε, να γονατήσουμε προ του μνήματος και να στρέψουμε το νου και την ψυχή μας στον Αλέξανδρο Υψηλάντη. Να προσευχηθούμε τα λόγια του να μείνουν χαραγμένα στις επόμενες γενεές των Ελλήνων ως την μεγαλύτερη αξία !

«ΜΑΧΟΥ ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ» (Ιάσιο-24 Φεβρουαρίου 1821)

«Μάχου υπέρ Πίστεως και Πατρίδος... Ας καλέσουμε λοιπόν εκ νέου, ω! ανδρείοι και μεγαλόψυχοι Έλληνες την Ελευθερίαν εις την κλασσικήν γην της Ελλάδος. Ας συγκροτήσωμεν μάχην μεταξύ του Μαραθώνος και των Θερμοπυλών...».

Τα λόγια αυτά ηχούν και σήμερα ως ένα σάλπισμα που επαναλαμβάνεται όμοια μέσα στους αιώνες. Ακριβώς το ίδιο κάθε φορά που κινδυνεύει η Πατρίδα, και το οποίο αποτελεί την ψυχή του Έθνους των Ελλήνων, την ταυτότητα τους και την εσωτερική αρμονία στη ζωής τους. Την αξία που τους ενώνει.

Είναι τα λόγια που είπε ο Θεμιστοκλής πριν από την ναυμαχία της Σαλαμίνας:

«Ω! παίδες Ελλήνων ίτε ελευθερούτε πατρίδα, ελευθερούτε δε παίδας, γυναίκας, θεών τε πατρών, έδη θήκας τε προγόνων».

Ήταν τα ίδια λόγια που ακούστηκαν και από το στόμα του Ιωάννη Μεταξά το 1940, όταν την 28^η Οκτωβρίου είπε προς τους Έλληνες:

«Αγωνισθείτε για την πατρίδα και τις ιερές μας παραδόσεις, νυν υπέρ πάντων Αγών».

Αγαπητοί φίλοι βρίσκομαι σήμερα ενώπιον σας στην Επιμνημόσυνο Δέηση για τον Αλέξανδρο Υψηλάντη, τον Αρχηγό της φιλικής Εταιρείας, τον Ήρωα που θυσιάστηκε πρώτος για να ανοίξει τον δρόμο της Ελευθερίας και Ανεξαρτησίας των Ελλήνων, τον άνθρωπο που μέσα του δονούσαν οι αιώνες της φυλής μας, οδηγώντας τον στην Αθανασία.

Εκπροσωπώ ως Πρόεδρος του Αμαλίου Οικοτροφείου Θηλέων το έργο της Πριγκήπισσας Μαρίας Γεωργίου Υψηλάντη και των βασιλέων μας Αμαλίας και Όθωνος.

Η Μαρία Υψηλάντη, σύζυγος του Γεωργίου Υψηλάντη και κόρη του Κωνσταντίνου Μουρούζη, Ηγεμόνα της Μολδαβίας και Μέγα Διερμηνέα της Πύλης, που ως Φιλικός σφαγιάστηκε από τον ίδιο τον Σουλτάνο τον Απρίλιο του 1821, έμεινε ορφανή στα 10 της χρόνια.

Ήταν αυτό επιπλέον το γεγονός που την οδήγησε στο να προστατέψει τα ορφανά κοριτσάκια, όταν το 1853 κατοικούσε στην Αθήνα και έζησε το δράμα της χολέρας που αφάνησε χιλιάδες ανθρώπους. Με την βοήθεια της Βασίλισσας Αμαλίας και άλλων μεγάλων ευεργετών ίδρυσαν το 1855 το Αμαλίειον Ορφανοτροφείο Κορασίων, προκειμένου να περιθάλψουν, στηρίξουν, θρέψουν και αναστήσουν την νέα γενιά των Ελληνίδων, μετά την Επανάσταση του 1821, με τις προαιώνιες αξίες των Υψηλάντων. Το έργο τους καρποφόρησε και συνεχίζει σήμερα με τις ίδιες αξίες την αποστολή του. Την Πίστη στην Θρησκεία και την Πατρίδα.

Η Μαρία Υψηλάντη ήταν επίσης το πρόσωπο που φρόντισε να διαφυλάξει εντός του Ιερού Ναού των Παμμεγίστων Ταξιαρχών του Αμαλίου, στην οδόν Σησιχώρου, όπου κάποτε ήταν το Ορφανοτροφείο, τις ληκύθους με τις καρδιές του Αλεξάνδρου και Γεωργίου Υψηλάντη.

Αιωνία η Μνήμη της Μαρίας Υψηλάντη και των Ευεργετών του Αμαλείου!

Αιωνία η μνήμη του Αλεξάνδρου Υψηλάντη!!

